

Berge

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1971 NR. 4

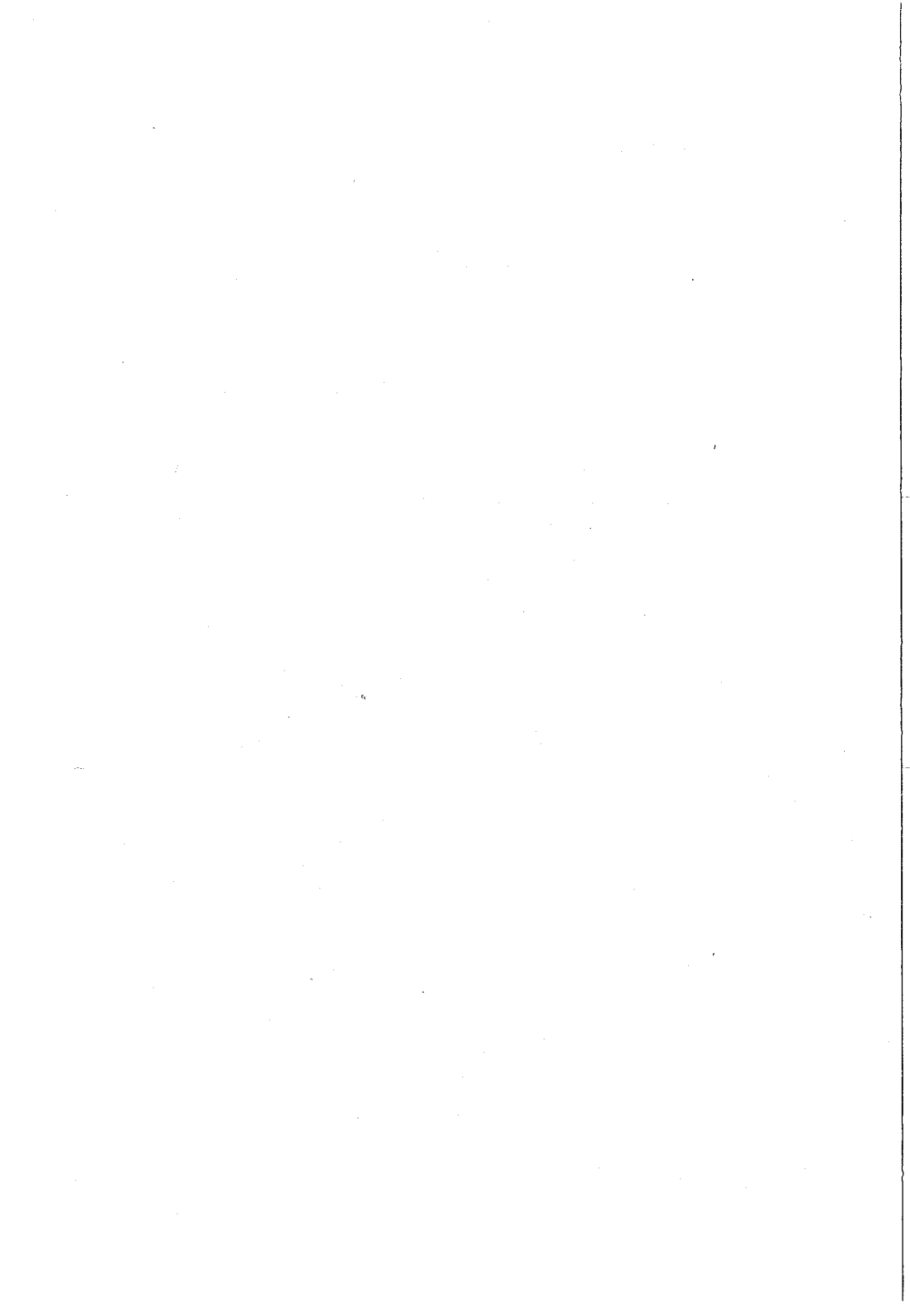

FISKERILOVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG

JULI—SEPTEMBER 1971

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1971

INNHOOLD

I. FISKE OG FANGST

BESTEMMELSER OM UTØVELSE AV FISKE OG FANGST

	Side
Regulering av makrellfisket 1971	47
Lov av 20. april 1951 om trålfiske (trålerloven)	47
Bestemmelse og forskrifter gitt i medhold av trålerloven 51	
Forskrifter om gjennomføring av fangstbegrensningen av atlanto-skandinavisk sild	54
Internasjonal inspeksjonsordning i det nordvestlige Atlan- terhav	55
Forskrifter om internasjonal inspeksjon av maskevidde i trål og minstemål for fisk under fiske i det nordvestlige Atlanterhav	56
Norske fiskeres adgang til å fiske innenfor kanadisk fiskeri- grense	58
Regulering av fiske etter bunnfisk i områdene sør for Nova Scotia	59
Sild- og brislingfiskeriene	60
Forbud mot fiske i Hopavågen, Agdenes kommune, Sør- Trøndelag	61
Forbud mot fiske av nordsjøsild i tidsrommet 20. aug. til 30. sept. 1971	62
Forbud mot bruk av notredskaper i Lindåspollen, Lindås kommune, Hordaland fylke	63
Regulering av makrellfisket i 1971	63
Forbud mot fiske av nordsjøsild	64
Regulering av makrellfisket i 1971	65
Regulering av fiske med lys. — Fast begynnelsesdato	66
Forskrifter om minstemål for lodde	67
Forbud mot bruk av snurpenot i Celtic Sea	67
Forskrifter om fisket ved utløpet av en del elver i Namdal Laksedistrikt, Nord-Trøndelag	68
Forbud mot at ikke-yrkesfiskere driver fiske etter hummer på søn- og helligdager på Skagerakkysten og i Ytre Oslofjorden	68

DIUERSE

Lov av 11. juni 1971 om rettledningstjenesten i fiskerieringen	68
--	----

II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING

ALM. BESTEMMELSER

Forskrifter for fangst, behandling, føring, tilvirkning, oppbevaring, pakking og transport av reker	72
---	----

III. OMSETNING AV FISK OG FISKEPRODUKTER

INNENLANDSOMSETNING

Lovbeskyttelse for Fiskeprodusentenes Fellessalg A/L, Tromsø	72
--	----

I. FISKE OG FANGST
*BESTEMMELSER OM UTØVELSE AV FISKE
OG FANGST*

Regulering av makrellfisket i 1971.

I medhold av § 4 i Fiskeridepartementets forskrifter av 14. mai 1971 om regulering av makrellfisket i 1971 har Fiskeridirektøren den 29. juni 1971 bestemt:

I.

Uten hinder av forbudet i § 1 i forannevnte forskrifter kan det i området nordenfor 62° n.br. drives snurpenotfiske etter makrell til konsum.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Lov av 20. april 1951 om trålfiske (trålerloven).

Ved lov av 18. juni 1971 er det i lov av 20. april 1951 om trålfiske foretatt endringer av §§ 1, 2, 3, 4 og 5 (som nå er blitt ny § 6). Det er gitt ny § 5. §§ 6 — 15 blir uendret med paragrafnumrene 7 — 16. Endringene trer i kraft 1. juli 1971.

Etter dette har loven fått følgende ordlyd:

§ 1.

Uten tillatelse av Kongen må ingen drive trålfiske med norsk fartøy.

Tillatelse kan bare gis den som er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger, jfr. § 2, første ledd, i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges

fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fisker m.v. innenfor fiskerigrensen. Bestemmelsen i samme lovs § 2, annet ledd, gjelder tilsvarende.

§ 2.

Det er forbudt å fiske med trål innenfor Norges fiskerigrense.

Kongen kan ved forskrift fastsette at det skal være adgang til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil utenfor grunnlinjene over hele eller bestemte deler av kyststrekningen østenfor en linje rettvissende 136° fra Lindesnes fyr.

Kongen kan ved forskrift fastsette at det skal være adgang til å drive trålfiske med norsk fartøy inntil 500 tonn brutto drektighet i området mellom 4 og 12 nautiske mil utenfor grunnlinjene over andre deler av kyststrekningen enn nevnt i annet ledd, når fisket har til formål å skaffe fangst eller fangstprodukter til bearbeidelse ved anlegg i Norge eller for å skaffe fersk fisk til levering i Norge. Adgangen kan begrenses til bestemte områder og til bestemte tidsrom. I forskriftene kan det gis nærmere regler om adgang til fiske etter dette ledd.

Kongen kan ved forskrift bestemme at bestemmelsene i § 6 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskenne ikke får anvendelse i områder innenfor fiskerigrensen der det i medhold av annet eller tredje ledd er gitt adgang til å fiske med trål.

§ 3.

I tvilstilfelle bestemmer departementet om et redskap skal anses som trål etter denne lov.

Departementet kan gi forskrifter om at forbudet i § 2, første ledd, i denne lov ikke skal gjelde fiske med småmasket flytetrål etter visse fiskearter.

Fiske med reketral er unntatt fra denne lovs bestemmelser.

§ 4.

Før det gis dispensasjon til trålfiske i medhold av § 2, tredje ledd, og før tillatelse gis i medhold av § 1, første ledd, kan uttalelse fra et råd oppnevnt av Kongen innhentes. Rådet oppnevnes for 4 år om gangen og skal ha minst 9 medlemmer med varamenn.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om rådets virksomhet.

§ 5.

De som får tillatelse til å drive fiske med trål er forpliktet til å finne seg i slik regulering med hensyn til leveringssted, fangstkvantum, fangstens anvendelse, fangsttid og fangstområde som til enhver tid fastsettes av Kongen.

Departementet kan pålegge dem som får tillatelse til å drive fiske med trål å gi oppgaver over fangstkvantum, fangsttid, fangstområde, fangstens verdi, hvor og til hvilken anvendelse fangsten er levert og regnskap for fartøyets drift. Departementet kan gi nærmere forskrifter om oppgaveplikten.

For tillatelsen gjelder de begrensninger som følger av denne lov eller fiskerilovgivningen for øvrig.

Tillatelsen skal gjelde et bestemt fartøy. Kongen kan gi forskrifter om utstedelse og overføring av en tillatelse.

For tillatelsen kan det fastsettes vilkår.

§ 6.

Ethvert fiskefartøy med trål som befinner seg innenfor fiskerigrensen skal ha samtlige trålredskaper stuet bort innenbords dersom fartøyet ikke har adgang til å fiske med trål i det område det befinner seg i.

Denne bestemmelse gjelder ikke et fartøy som befinner seg i havneområde.

§ 7.

Fartøyer som kommer til fiskeplasser hvor andre fartøyer alleder driver fiske, skal ikke sette sine redskaper og bøyer slik i forhold til disse andre fartøyer og deres redskaper at de på en utilbørlig måte griper forstyrrende inn i eller hindrer deres fiske.

§ 8.

Trålfiskere skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å hindre at det voldes skade på utestående garn- eller lineredskaper.

Trålfiskere skal, når de er i sikte av fartøyer som fisker med garn eller line, søke opplysninger hos

disse fartøyer om beliggenheten av deres redskaper og skal når de har fått meddelelse herom, treffe nødvendige forholdsregler for å unngå dem .

§ 9.

Når fartøyer fisker med garn eller liner, skal trålfiskere ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra fartøyene eller disses redskaper.

§ 10.

Når trålfiskere om dagen er i sikte av merker eller om natten av lys som er satt ut av fiskere som har etterlatt sine redskaper i sjøen, skal de ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra slike merker eller lys og skal i intet tilfelle fiske mellom to slike merker eller lys.

§ 11.

Oppsynskip skal, når forholdene tilsier det, gjøre trålfiskere oppmerksom på garn eller liner som er satt i sjøen og disses beliggenhet. Trålfiskerne skal ta hensyn til de anvisninger som således er gitt, og skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å unngå redskapene.

§ 12.

Dersom det er voldt skade på garn eller liner, har trålfiskere som samtidig hermed har trålet på feltet, bevisbyrden for at skaden ikke skyldes feil fra deres side — med mindre omstendighetene avgjort taler imot at sådant bevis fordres.

§ 13.

Den som overtredet denne lov, eller forskrifter som er gitt med hjemmel i loven — eller medvirker hertil straffes med bøter.

Ved overtredelse av lovens §1 blir dessuten å inndra hele den ombordværende fangst med samtlige fangstredskaper, uansett om de tilhører den skyldige eller ikke. Hvor særdeles formidlene omstendigheter foreligger kan inndragning unnlates for fangstredskapenes vedkommende. Også fartøyer med tilbehør kan inndras uansett om de tilhører den skyldige eller ikke. Videre kan verdien av fangst, fangstredskaper

og fartøy med tilbehør — helt eller delvis — inndras, foruten hos den skyldige også hos eieren (rederen), selv om denne ikke er straffskyldig.

Ved inndragning bortfaller panterett eller annen heftelse som måtte hvile på fartøy eller redskap.

Er den skyldige tidligere dømt til straff etter denne lov, eller foreligger andre skjerpene omstendigheter, kan fengselsstraff i inntil 6 måneder idømmes enten alene eller i forbindelse med bøtestraff.

Overtredelse blir å anse som forseelse.

Inndragning etter denne lov er ikke å anse som straff.

Sak om inndragning kan reises selvstendig uten forbindelse med straffesak.

§ 14.

Kongen kan tildele sjefen på fartøy som fører oppsyn med overholdelse av denne lov, myndighet til å forelegge bøter for overtredelser av lovens §§ 5 —10 og de i straffelovens § 418, første ledd, omhandlede forskrifter til unngåelse av sammenstøt mellom skip eller angående nødsignaler eller losning.

§ 15.

Hvis overtredelsen er begått av noen av besetningen på et fartøy og straffeansvar i den anledning kan gjøres gjeldende mot fartøyets fører, blir den underordnede ikke å straffe.

§ 16.

Forskriftene i denne lov skal ikke gjelde for de fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten.

Bestemmelse og forskrifter gitt i medhold av trålerloven.

1. Bemyndigelse til Fiskeridepartementet til å utstede tråltillatelse i medhold av § 1, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

I medhold av § 1, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kongelig resolusjon av 25. juni 1971 bestemt:

I.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å gi tillatelse til å fiske med trål i medhold av § 1, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971. Samtidig oppheves punkt 2 i I i kongelig resolusjon av 17. januar 1964.

2. Forskrifter om adgang til å fiske med trål innenfor fiskerigrensen i medhold av § 2, annet og tredje ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

I medhold av § 2 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kongelig resolusjon av 25. juni 1971 fastsatt følgende bestemmelse:

I.

§ 1.

Tillatelse til å fiske i de områder og til de tider som er nevnt i §§ 2, 3, 4 og 5 gjelder for fartøyer inntil 500 tonn brutto drektighet i områdene mellom 6 og 12 n. mil fra grunnlinjene.

Videre gjelder bestemmelsene i de nevnte paragrafer for fartøyer inntil 300 tonn brutto drektighet og for fartøyer over 300 inntil 500 tonn brutto drektighet som 1. februar 1962 hadde tillatelse til å drive fiske med trål, i områdene mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene.

Fangster som tas i de områder og til de tider som er nevnt i §§ 2, 3, 4 og 5 skal føres i land i Norge.

§ 2.

I følgende områder mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det tillat å fiske med trål hele året:

1. Sør for 67°20' n.br. og langs kysten til grensen med Sverige.
2. Nordøst for 67°35' n.br. og inntil 69°12' n.br.
3. Nordøst for 16° o.l. og inntil 69°43' n.br.
4. Nord for 69°47' n.br. og inntil 19° o.l.

5. Nordøst for $19^{\circ}30'$ o.l. og inntil fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark.

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det fra $67^{\circ}20'$ n.br. til $67^{\circ}35'$ n.br. tillatt å fiske med trål hele året.

§ 3.

I området mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene nord for $69^{\circ}12'$ n.br. til $15^{\circ}25'$ o.l. er det tillatt å fiske med trål fra og med 15. februar til og med 15. mai.

§ 4.

I følgende områder mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 16. april og til og med 31. oktober:

1. Grimsbakken: fra $69^{\circ}43'$ n.br. til $69^{\circ}47'$ n.br.
2. Fugløybanken: Fra 19° o.l. til $19^{\circ}30'$ o.l.

§ 5.

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året.

I Finnmark fylke er det i området mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 15. mars til og med 30. september.

§ 6.

I de områder og til de tider som er beskrevet i §§ 2, 3, 4 og 5 kommer § 6*) i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene ikke til anvendelse.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971.

Fra samme tidspunkt oppheves kongelig resolusjon av 18. august 1961 om forbud mot å bruke visse redskaper, gitt i medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene.

*) Gjelder helligdagsfredningen.

3. *Forskrifter om fiskearter som i henhold til § 3, annet ledd, i loven av 20. april 1951 om fiske med trål kan fanges med småmasket flytetrål innenfor fiskerigrensen.*

I medhold av § 3, annet ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kongelig resolusjon av 25. juni 1971 fastsatt følgende bestemmelse:

I.

Forbudet i § 2, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål kommer ikke til anvendelse på fiske med småmasket flytetrål etter følgende fiskearter:

Makrell, sild, sildartet fisk, lodde, sil, øyepål, smelt, ål, fjesing, kolmule, hestemakrell (taggmakrell), polartorsk(ismort), makrellgjedde, strandreker, dypvannsreker, sjøkreps, (bokstavhummer), muslinger eller andre skalldyr.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971.

Forskrifter om gjennomføring av fangstbegrensningen av atlanto-skandinavisk sild.

I medhold av § 4 i Fiskeridepartementets bestemmelse av 18. januar 1971 om fangstbegrensning av atlanto-skandinavisk sild har Fiskeridirektøren 2. juli 1971 fastsatt følgende forskrifter om gjennomføring av fangstbegrensningen og om oppgaveplikt og kontroll:

1.

Det fastsatte maksimalkvantum for feitsild og småsild på 25 000 tonn omregnes til 270 000 hl.

2.

Inntil 1. august 1971 kan det av dette totalkvantum fiskes, ilandbringes og omsettes inntil 70 000 hl.

3.

Forekommer det i ilandbrakte sildefangster vesentlige mengder sild på 29 cm og derover, blir dette i

hvert enkelt tilfelle å innrapportere til Fiskeridirektøren som avgjør hvorledes det skal forholdes med slike fangster i forhold til den fastsatte kvoteordning.

4.

Det er ikke tillatt å ta opp eller levere fangster av småsild og feitsild som ikke på forhånd er satt i lås. Vedkommende salgslag kan omsette fangster som ikke er låssatt hvis fangsten skal anvendes til agn.

5.

Etter anbefaling av vedkommende salgslag kan Fiskeridirektøren tillate at fangster som er tatt for levering til menneskeføde eller agn, helt eller delvis kan leveres til oppmaling hvis fangsten eller deler av denne av kvalitetsmessige eller tidsbestemte omsetningsmessige grunner ikke i sin helhet kan bli levert til menneskeføde eller agn. Slik tillatelse kan gis av distriktsinspektørene i Fiskeridirektoratets kontrollverk hvis det kvantum som skal leveres til oppmaling i liter ikke overstiger 50% av den samlede fangst.

6.

De offentlige inspektører i Fiskeridirektoratets kontrollverk og spesielt autoriserte kontrollører fører nødvendig kontroll med at disse forskrifter blir overholdt.

7.

Salgslagene skal sende Fiskeridirektøren ukentlige oppgaver over fangstkvanta fordelt på distrikter og anvendelse. Hvis det er fare for at fortsatt fiske kan føre til overskridelse av det fastsatte fangstkvantum, skal det straks tas kontakt med Fiskeridirektøren for å drøfte tidspunktet for fiskestopp.

Internasjonal inspeksjonsordning i det nordvestlige Atlanterhav.

Kommisjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF) — opprettet ved overenskomst av 8. februar 1949 — vedtok på årsmøtet i 1970 å iverk-

sette en internasjonal inspeksjonsordning. Ordningen svarer til den ordning som er fastsatt for virkeområdet til Kommissjonen for fisket i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC). I henhold til vedtaket i ICNAF er inspeksjon i Kommissjonens virkeområde etablert fra 1. juli d.å.

Forskrifter for inspeksjonen — fastsatt ved kgl. resolusjon av 18. juni d.å. — er inntatt nedenfor.

Foreløpig vil Norge ikke etablere noen norsk inspeksjon i dette område, men de norske fiskere som driver fiske i området, er forpliktet til å la seg inspisere av inspektører fra fiskerioppsynstjenesten i de land som er medlem av Kommissjonen.

Forskrifter om internasjonal inspeksjon av maskevidde i trål og minstemål for fisk under fiske i det nordvestlige Atlanterhav.

Kgl. resolusjon av 18. juni 1971.

I medhold av § 7 i lov av 17. juni 1966 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen bestemmes:

§ 1.

For å påse at fiskeriregler, vedtatt på årsmøter i Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav, som ble opprettet ved overenskomst av 8. februar 1949, overholdes, skal:

- 1) de under § 2 nevnte utenlandske fiskerioppsyn kunne utøve inspeksjon på norske fartøyer som driver fiske eller tilvirkning av fiskevarer i det nordvestlige Atlanterhav.
- 2) norsk fiskerioppsyn kunne utøve inspeksjon på fartøyer fra de land som er nevnt i § 2 og som driver slik virksomhet som nevnt under punkt 1 i denne paragraf.

§ 2.

Den oppsynstjeneste som er nevnt i § 1 og som er opprettet i henhold til ovennevnte kommisjons vedtak på årsmøtet 1969 omfatter følgende stater:

Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Italia, Frankrike, Island, Norge, Polen Portugal, Spania, Sovjetunionen, Storbritannia, De forente stater, Canada, Romania og Japan.

Forskriftene i denne resolusjon gjelder for farvannene som ligger vest og nord for en linje trukket fra Grønlands fastland langs 44° v.l. til 59° n.br., derfra østover langs denne breddegrad til 42° v.l., derfra sørover til 39° n.br. og derfra vestover langs denne breddegrad til De forente staters fastland.

§ 3.

Norske fartøy er pliktige til å underkaste seg inspeksjon av inspektører fra fiskerioppsynstjenesten i de under § 2 nevnte stater. Inspeksjonen skal utøves i samsvar med de regler som er fastsatt av Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav.

§ 4.

Ethvert norsk fartøy som er engasjert i fiske eller tilvirkning av fiskevarer innenfor det under § 2, siste ledd, nevnte område må ved signal i samsvar med den internasjonale signalbok for oppsynsskip stoppe med mindre fartøyer har fiskeredskaper i sjøen eller er i ferd med å sette ut eller trekke sine redskaper. I så fall må fartøyet stoppe straks fartøyet har trukket redskapene.

§ 5.

Ansvarshavende på fartøyet skal tillate inspektøren som kan ta med et vitne, å borde fartøyet. Ansvarshavende er pliktig til å gi inspektøren all nødvendig bistand og opplysninger under utøvelsen av inspeksjonen samt fremlegge dokumenter, fremvise fangst, fangstredskaper og annet utstyr som inspektøren finner nødvendig for å konstatere at de gjeldende bestemmelser følges.

§ 6.

Det er forbudt å hindre inspektører fra de under § 2 nevnte land i å foreta inspeksjon av fangst, redskaper og annet utstyr eller å unnlate å etterkomme inspektørens direktiver vedrørende inspeksjonen.

Motstand mot en inspektør fra hvilken som helst av nevnte stater er å betrakte som motstand mot norsk offentlig tjenestemann og skal behandles som overtredelse av kap. 34 i lov av 22. mai 1902 om alminnelig borgerlig straffelov.

§ 7.

Fiskeridepartementet fastsetter instruks for de norske inspektører som skal utøve inspeksjon i det nordvestlige Atlanterhav av fiskefartøyer fra de under § 2 nevnte stater. Inspeksjonen skal utøves i samsvar med de regler som er fastsatt av Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav.

Fiskerioppsynsskip som utøver inspeksjon i henhold til Kommissjonens vedtak skal føre et spesielt flagg eller vimpel. Inspektørene skal ved inspeksjon vise et legitimasjonsdokument .

§ 8.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971.

Norske fiskeres adgang til å fiske innenfor kanadisk fiskerigrense.

Mellom Norge og Canada er det inngått en avtale som gir et begrenset antall norske fiskefartøyer adgang til å fiske med line i Gulf of St. Lawrence inntil 1. januar 1975 på følgende betingelser:

- a) at det totale antall fiskefartøyer som tillates å fiske i tiden fra 15. august—15. desember ikke skal overskride 20 fartøyer;
- b) at det ikke skal fiskes nærmere enn 12 mil fra nærmeste land og ikke nærmere enn 12 mil fra en linje som forbinder Kapp St. George med Kapp Anguille;
- c) at de norske fartøyer som deltar i dette fiske, uten diskriminering, er underlagt de samme reguleringer som kanadiske fartøyer som opererer i dette område.

For øvrig er norsk fiske innenfor kanadisk fiskerigrense ikke tillatt. For selfangsten ved New Found-

land er det inngått en særavtale som vil bli kunn-
gjort senere.

Fartøyer som tidligere har drevet fiske med line
i Gulfen og som ønsker å delta i dette fiske, må
sende søknad herom til Fiskeridirektøren snarest mu-
lig. Søknaden innsendes gjennom Fiskebåtredernes
Forbund, Ålesund.

*Regulering av fiske etter bunnfisk i områdene sør
for Nova Scotia.*

På grunnlag av reguleringer vedtatt av Den inter-
nasjonale kommisjon for fisket i det nordvestlige
Atlanterhav ble det ved forskrifter av 6.5.1971
etablert et forbud mot fangst av bunnfisk i nærmere
angitte områder utenfor kysten av U.S.A. og Canada.

Ved forskrifter av 30.7.d.å. er området for dette
forbud mot norsk fiske noe utvidet. Fiskeridirek-
tøren kan dispensere for fiskefartøyer som måtte ha
interesse av å fiske i områdene. Fiskefartøyer som
får slik dispensasjon må innordne seg under de inter-
nasjonale reguleringer i området.

Nedenfor gjengis Fiskeridepartementets forskrif-
ter av 30.7.71 som erstatter forskriftene av 6.5.d.å.:

«I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 og
kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeride-
partementet den 30.7.1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange bunnfisk utenfor kysten av
De forente stater og Canada i området nord for
39° 00" n.br. mellom 59° 00' v.l. og 71° 40' v.l.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan etter søknad på nærmere
vilkår dispensere fra forbudet i § 1.

§ 3.

Disse forskriftene trer i kraft straks og gjelder
til 1.1.1973. Fra samme tidspunkt oppheves Fiskeri-
departementets forskrifter av 6.5.1971.»

Sild og brislingfiskeriene.

På foranledning av endel henvendelser som en har fått angående helligdagsfredningen under sild- og brislingfiskeriene vil Fiskeridirektøren nedenfor gjengi de bestemmelser som er fastsatt herom i lov av 25.6.1937 om sild- og brislingfiskeriene, § 60:

«Om fiske dagen før søn- og helligdager gjelder følgende:

- a) Det er ikke tillatt å påbegynne utsettelse av snurpenot senere enn kl. 22.
For snurpenotkast som slepes før oppsnurpingen, må dog notørene være kommet sammen innen kl. 22.
- b) Landnot må ikke kastes lenger enn til kl. 24.
- c) Drivgarn må være tatt opp av sjøen innen kl. 24.
- d) Andre redskaper må være tatt opp av sjøen innen kl. 22.

Den som har redskaper som omhandlet i punkt c og d stående i sjøen etter de nevnte tidspunkter, må godtgjøre at dette skyldes værhindringer eller andre ekstraordinære omstendigheter som han ikke burde tatt i betraktning.

Etter de tidspunkter som er nevnt i punkt a, b, c og d, og så lenge helligdagsfredningen varer er det forbudt for fiskere innen vedkommende redskapsklasse å fange eller søke etter brisling eller sild. All lodding ansees i denne forbindelse som søking etter brisling eller sild.

Opptaking av innestengt sild er forbudt fra klokken 24 natt til søn- og helligdag og til klokken 24 søn- og helligdag, medmindre naturhindringer eller andre uforutsette hindringer har forårsaket stans i opptakingen, så den ikke har kunnet tilendbringes innen klokken 24.. Opptakingen kan da fortsette inn til klokken 7 morgen. Det er også tillatt fra klokken 14 ettermiddag å ta opp sild som skal brukes til agn i fersk tilstand (ikke frossen) ved de store fiskerier, når dette er nødvendig av hensyn til transporten.

Etter klokken 24 søn- og helligdag kan alle redskaper igjen benyttes så snart det er lovlig adgang hertil etter gjeldende bestemmelse i denne lov. To

eller tre sammenhengende helligdager betraktes i denne forbindelse som én dag. Også utenfor den foran nevnte tid er det tillatt på søn- og helligdager å trekke redskaper som står ute på grunn av uvær, samt å berge not og fangst som står i fare for å tapes. Når oppsyn er i virksomhet må settegarnslag som i medhold av denne bestemmelse vil trekke sine redskaper på søn- og helligdag, på forhånd underrette oppsynet om at trekking vil finne sted, samt når dette vil skje.

Opptaking av brisling eller småsild som skal brukes til hermetisk nedlegging, er tillatt søn- og helligdag fra klokken 17 når det er nødvendig fordi varen skal transporteres over så lang avstand at det er fare for at den vil ta skade ved å ligge over på is.

1. og 17. mai er — med mindre de faller på en søn- eller helligdag — ikke å betrakte som søn- eller helligdag i relasjon til bestemmelsene i denne paragraf.

Den adgang til fiske som er fastsatt i denne paragraf kan Kongen ytterligere innskrenke eller utvide for enkelte distrikter.»

I medhold av loven har Fiskeridepartementet den 24.1.1964 bestemt at lysing etter sild er forbudt fra kl. 22 dagen før søn- og helligdager til kl. 24 på søn- og helligdager.

*

Loven om sild- og brislingfiskeriene og dermed lovens helligdagsfredningsbestemmelser gjelder for fiske ved den norske kyst uten hensyn til om fisket foregår på eller utenfor norsk sjøterritorium. Fiske innenfor en avstand av 90 natiske mil av land anses som kystfiske.

Forbud mot fiske i Hopavågen, Agdenes kommune, Sør-Trøndelag.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 4.8.1971 bestemt:

I

Det er forbudt å drive fiske i Hopavågen, Agdenes kommune, Sør-Trøndelag fylke. Unntatt fra forbudet er fiske som er nødvendig for vitenskapelige undersøkelser.

II

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil 31.12.1972.

Forbud mot fiske av nordsjøsild i tidsrommet 20.8 til 30.9 1971.

En viser til tidligere meldinger, senest Fiskeridirektørens melding av 14.5.1971 (J.nr. 256) angående de gjeldende forskrifter av 4.2.d.å., med endring av 6.5.d.å. om forbud mot fiske av nordsjøsild i mai og i tidsrommet 20.8.—30.9.1971.

De gjeldende forskrifter har følgende ordlyd:

«I medhold av § 1, annet ledd, og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 og av 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet 4. februar og 6. mai 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske sild i tiden fra og med 1. mai til og med 31. mai og i tiden fra og med 20. august til og med 30. september i Nordsjøen og Skagerak begrenset i Nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1° v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster Fyr.

Sild fanget i strid med første ledd er det forbudt både å ilandføre og å omsette.

Fiskefangster med innblandet sild ansees ikke som fanget i strid med første ledd når vekten av innblandet sild ikke overstiger 10 prosent av det samlede fangstkvantum.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan etter søknad gi tillatelse til fangst av sild i de i § 1 fastsatte fredningstider for et samlet kvantum av inntil 1000 tonn.

Forbudet i § 1 gjelder ikke for fjordsild som fanges på kysten Kristiansand—Svenskegrensen innenfor 2 n. mil fra grunnlinjene.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 30. september 1971.

Forbud mot bruk av notredskaper i Lindåspollen, Lindås kommune, Hordaland fylke.

I medhold av §§ 2 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 18. august 1971 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke notredskaper i Lindåspollen i området innenfor Lindåsstraumen og Lurestraumen (Straumsosen, Spjeldnesosen og Fjellangervågen) i Lindås kommune, Hordaland fylke. Unntatt fra forbudet er Fiskeridirektorets havforskningsinstituttets bruk av snurpenot til vitenskapelige undersøkelser og praktiske fiskeforsøk.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil 31. desember 1975. Samtidig oppheves forskrift av 25. mai 1971.

Regulering av makrellfisket i 1971.

I medhold av § 4 i Fiskeridepartementets forskrifter av 14 mai 1971 om regulering av makrellfisket i 1971 har Fiskeridirektøren den 13. august 1971 bestemt:

I.

I området nord for 59° n.br. og øst for 2° v.l. kan i tillegg til den fastsatte kvote på 1 500 000 hl for oppmaling fanges ytterligere 500 000 hl til dette formål.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forbud mot fiske av nordsjøsild.

Nedenfor gjengis de gjeldende forskrifter vedrørende ovennevnte forbud:

«I medhold av § 1, annet ledd, og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskerne og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 og av 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet 4. februar og 6. mai 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske sild i tiden fra og med 1. mai til og med 31. mai og i tiden fra og med 20. august til og med 30. september i Nordsjøen og Skagerak begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1° v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster Fyr.

Sild fanget i strid med første ledd er det forbudt både å ilandføre og å omsette.

Fiskefangster med innblandet sild ansees ikke som fanget i strid med første ledd når vekten av innblandet sild ikke overstiger 10 prosent av det samlede fangstkvantum.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan etter søknad gi tillatelse til fangst av sild i de i § 1 fastsatte fredningstider for et samlet kvantum av inntil 1.000 tonn.

Forbudet i § 1 gjelder ikke for fjordsild som fanges på kysten Kristiansand—Svenskegrensen innenfor 2 n. mil fra grunnlinjene.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 30. september 1971.

Ifølge forskriftene er det i 1971 forbudt å fiske sild i tiden fra og med 20. august til og med 30. september i Nordsjøen og Skagerak. Forbudet omfatter også kystfarvannene på strekningen Kristiansand til Stad (62° n.br.).

Fiskeridirektøren kan imidlertid gi tillatelse til fangst av sild i nevnte område for et samlet kvantum på inntil 1 000 tonn. Denne adgangen til å dispensere fra forbudet vil Fiskeridirektøren i forståelse med Noregs Sildesalslag nytte til å gi tillatelse til fangst av sild i kystfarvann og i fjordene og som forutsettes anvendt til fersk konsum og/eller hermetisk nedlegging. Søknader om slik tillatelse sendes Fiskeridirektøren gjennom Noregs Sildesalslag.

Regulering av makrellfisket i 1971.

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. juni 1964 har Fiskeridepartementet den 25. august 1971 bestemt:

I.

§ 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 14. mai 1971 om regulering av makrellfisket i 1971 gis følgende nytt annet ledd:

I området nord for 59° n.br. er det i tillegg til den i første ledd fastsatte kvote tillatt å fiske ytterligere 1 000 000 hl makrell for oppmaling til mel og olje.

II.

Fiskeridirektørens forskrift av 13. august 1971 om regulering av makrellfisket i 1971 oppheves, slik at den samlede kvote i henhold til § 3 utgjør i alt 2 500 000 hl.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Ifølge denne forskrift har Fiskeridepartementet i tillegg til den totalkvote på 1 500 000 hl makrell til oppmaling som var fastsatt i Fiskeridepartementets forskrift av 14. mai 1971 og som gjaldt for hele området i Skagerak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 2° v.l. gitt tillatelse til fangst av ytterligere 1 000 000 hl nord for 59° n.br. En slik utvidelse av kvoten har Fiskeridepartementet funnet å kunne foreta, idet den makrell som fiskes i området nord for 59° n.br. i det vesentlige består av eldre individer.

I området sør for 59° n.br. vil imidlertid makrellbestanden bestå av småfallen makrell og Fiskeridepartementet har derfor funnet ikke å kunne foreta utvidelse av kvoten for dette området. Da den opprinnelige totalkvote på 1 500 000 hl fastsatt for hele området både nord og sør for 59° n.br. praktisk talt er oppfisket, vil det derfor inntil videre være forbudt å fiske makrell for oppmaling til mel og olje sør for 59° n.br., jfr. Fiskeridepartementets forskrift av 14. mai 1971, § 2.

Fiskeridirektøren vil i tiden fremover nøye følge utviklingen av makrellbestanden i Nordsjøen.

Regulering av fiske med lys. — Fast begynnelsesdato.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 25. august 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å bruke lys ved snurpenotfiske etter sild, brisling og fisk i området nord for Stad unntatt Trondheimsfjorden før 1. oktober og i Trondheimsfjorden innenfor en linje Agdenes—Brekstad før 15. oktober.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Forskrifter om minstemål for lodde.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 24. august 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange, ilandføre, omsette eller anvende loddefangster som inneholder vesentlige mengder smålodde.

Som smålodde regnes etter denne bestemmelse lodde under 12 cm. Fangsten er ulovlig når lodde under denne størrelse utgjør mer enn 25 prosent av antall individer i fangsten.

Lodden måles fra snutespissen til enden av halens ytterste stråler.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan i ekstraordinære tilfelle dispensere fra forbudet i paragraf 1.

§ 3.

Fiskeridirektøren kan fastsette bestemmelser for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forbud mot bruk av snurpenot i Celtic Sea.

I medhold av § 37 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25. juni 1937 har Fiskeridepartementet den 30. august 1971 bestemt:

I.

Bruk av snurpenot til fangst av sild er forbudt i Irskesjøen innenfor et område begrenset av 5° og 9° v.l. og 49° og 52° 30' n.br.

II.

Denne forskrift trer i kraft 1. oktober 1971.

*Forskrifter om fisket ved utløpet av en del elver i
Namdal laksedistrikt, Nord-Trøndelag.*

Direktoratet for jakt, viltstell og ferskvannsfiske har den 2. september 1971 fastsatt tillegg til forskrifter av 14. april 1967 om fisket ved utløpet av en del elver i Namdal laksedistrikt, Nord-Trøndelag fylke. Forskriftene er utvidet til også å omfatte et nærmere angitt område ved Oksdølas utløp.

Forskriftene kan fås ved henvendelse til Direktoratet for jakt, viltstell og ferskvannsfiske, Trondheim.

Forbud mot at ikke-yrkesfiskere driver fiske etter hummer på søn- og helligdager på Skagerakkysten og i Ytre Oslofjorden.

I medhold av § 6, punkt 4, annet ledd, i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 14. september 1971 bestemt:

§ 1.

På kyststrekningen fra Åna-Sira til grensen med Sverige er det på søn- eller helligdager under sportsfiske forbudt å sette eller trekke teiner til fangst av hummer.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft straks.

DIIVERSE

Lov av 11. juni 1971 om rettledningstjenesten i fiskerinæringen.

§ 1.

Denne lov har til formål å fremme fiskerinæringen ved rettledning og offentlige tiltak, på den måten som er mest til gagn for samfunnet og for dem som har sitt virke i næringen.

§ 2.

I de kommuner hvor det er opprettet fiskermann-tall i henhold til lov om folketrygd av 17. juni 1966

med senere endringer § 11 — 2 første ledds bokstav a, skal kommunestyret foreta valg på kommunale fiskenemnder.

Fiskenemnda skal ha fra 5 til 7 medlemmer med like mange varamenn.

Departementet kan fritta en kommune for å velge fiskenemnd og kan også bestemme at flere kommuner kan velge felles fiskenemnd.

Skal det opprettes felles fiskenemnd for flere kommuner, fastsettes medlemmenes antall og fordeling blant kommunene av fylkesmannen, eller av departementet dersom kommunene hører til flere fylker.

§ 3.

Fiskenemnda skal sammensettes av folk med kyndighet i fiskerispørsmål. Minst ett medlem skal være kyndig i tilvirknings- og omsetningsspørsmål. Organisasjoner under Norges Fiskarlag skal være gitt anledning til å fremme forslag om trefemtedel av medlemmene.

Formann og varaformann i fiskenemnda velges av kommunestyret blant nemndas medlemmer.

Når det opprettes felles fiskenemnd for flere kommuner skal fylkesmannen — eller departementet dersom kommunene hører til ulike fylker — fastsette hvor mange fiskere hver kommune skal velge som medlemmer, og gi nærmere bestemmelse for å sikre valg av minst ett medlem eller om ønskelig flere medlemmer med kyndighet i omsetnings- og tilvirkningsspørsmål.

I felles fiskenemnd oppnevnes formann og varaformann av fylkesmannen eller i tilfelle departementet blant nemndas medlemmer.

Fiskenemnda har samme funksjonstid som kommunestyret.

Enhver som er valgbar ved kommunale valg og som ikke er over 60 år gammel, er pliktig til å overta vervet som medlem av fiskenemnda eller som formann i denne. Dog kan den som har gjort tjeneste i 4 år, unnslå seg for like lang tid.

Skulle fiskenemnda på grunn av forfall eller ugildhet blant medlemmer eller varamenn ikke bli behandlingsdyktig, oppnevnes stedfortreder for det enkelte tilfelle av vedkommende kommunes formannskap.

§ 4.

Fiskenemnda utfører de verv som er tillagt den ved lov eller vedtak av Kongen. Fiskenemnda skal også på eget initiativ ta opp saker som er av interesse for kommunen.

Det ligger utenfor fiskenemndas myndighetsområde å behandle saker som i henhold til lov om laksefisket og innlandsfisket er til-lagt laksestyret eller innlandsfiskenemnda.

På anmodning skal fiskenemnda gi uttalelse og forslag i alle fiskerispørsmål som er av interesse for kommunen og for øvrig etter departementets nærmere bestemmelse.

§ 5.

Vedkommende kommunestyre kan med departementets godkjennelse fastsette godtgjørelse til medlemmene av fiskenemnda. Har flere kommuner felles fiskenemnd, fastsetter departementet godtgjørelse til nemndas medlemmer etter innhentet uttalelse fra vedkommende kommuner.

Når flere kommuner har felles fiskenemnd, fastsettes de enkelte kommuners andel av utgiftene i forhold til antall fiskere i hver kommune ved årets begynnelse. Det samme gjelder også utgifter til lønnet hjelp som nyttes i samsvar med vedtak etter § 9.

Utgiftene ved fiskenemndas virksomhet, også hva angår utgifter til lønnet hjelp, jfr. § 9, 1. ledd, bæres med 50% av staten, 25% av fylkeskommunen og 25% av primærkommunen.

Departementet fastsetter hvordan antall fiskere skal beregnes.

§ 6.

I hvert fylke hvor det er valgt kommunale fiskenemnder (§ 2), skal det være et fiskeristyre på 5 medlemmer med personlige varamenn. Fiskeristyret har samme funksjonstid som fylkestinget.

§ 3, 4. ledd, gjelder tilsvarende.

Departementet kan fritta et fylke for å velge fiskeristyre, og kan også bestemme at flere fylker skal velge felles fiskeristyre.

Formann og 2 medlemmer med varamenn velges av fylkestinget, 2 medlemmer med varamenn utpekes

av organisasjoner under Norges Fiskarlag. Styret peker selv ut sin nestformann.

Skal det opprettes felles fiskeristyre for flere fylker, fastsettes medlemmenes antall og fordeling, blant fylkene av departementet, som også oppnevner styrets formann i slikt felles fiskeristyre.

Fiskeristyrets medlemmer skal samlet ha grundig kjennskap til fiskerinæringens forskjellige ledd. Medlemmene av fiskeristyret skal ha møtegodtgjørelse.

§ 7.

Fiskeristyret er et organ for staten og fylkeskommunen i fiskerispørsmål og andre spørsmål som har betydning for fiskerinæringen i fylkeskommunen, og skal som et ledd i den offentlige rettleidningstjeneste for fiskerinæringen ta seg av alle oppgaver som blir lagt til det ved lov eller vedtak av Kongen såvel som av fylkeskommunen.

Fiskeristyret skal også på eget initiativ arbeide for å utvikle en rasjonell og lønnsom fiskerinæring i fylket, og for en balansert utvikling av næringslivet i kystdistriktene.

§ 4, 2. ledd, gjelder tilsvarende.

§ 8.

Utgiftene ved fiskeristyrets virksomhet bæres med 50% av staten og med 50% av fylkeskommunen. Dette gjelder også utgifter til lønnet hjelp som nyttes i samsvar med vedtak etter § 9. Lønn m.m. for fiskerisjef dekkes likevel i sin helhet av staten.

Når flere fiskeristyrer (fylker) har felles kontor (fiskerikontor), skal fylkeskommunens andel av utgiftene etter første ledd fordeles på de enkelte fylker i forhold til antall fiskere i hvert fylke ved årets begynnelse. Dette gjelder også utgifter til lønnet hjelp som er felles for flere fiskeristyrer (fylker).

Departementet fastsetter hvordan antall fiskere skal beregnes.

§ 9.

Departementet kan etter forslag fra kommunen og fiskeristyret gjøre vedtak om at fiskerinemnda kan nytte lønnet hjelp.

Videre kan departementet etter forslag fra fylkestinget gjøre vedtak om at fiskeristyret kan nytte lønnet hjelp.

Når særlige hensyn krever det, kan departementet gjøre vedtak som nevnt i første og annet ledd uten at det er fremmet forslag fra kommunen, fiskeristyret eller fylkestinget.

§ 10.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Samtidig oppheves lov av 25. juni 1948 nr. 13 om kommunale fiskenemnder.

II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING *ALM. BESTEMMELSER*

Forskrifter for fangst, behandling, føring, tilvirking, oppbevaring, pakking og transport av reker.

I medhold av lov av 28. mai 1959 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., og kgl. res. av 8. april 1960 har Fiskeridepartementet den 6. september 1971 fastsatt forskrifter for fangst, behandling, føring, tilvirking, oppbevaring, pakking og transport av reker: Forskriftene er tatt inn på sidene 698—704 i dette nummer av Fiskets Gang.

III. OMSETNING AV FISK OG FISKEPRODUKTER *INNENLANDSK OMSETNING*

Lovbeskyttelse for Fiskeprodusentenes Fellessalg A/L, Tromsø.

Ved kgl. resolusjon av 20.8.1971 er bestemt:

I medhold av § 3 i lov nr. 91 av 18. desember 1970 om omsetning av fisk fra tilvirker bestemmes:

I.

Omsetning av tørrfisk, saltfisk og klippfisk fra godkjent kjøper må bare skje gjennom eller med godkjenning av Fiskeprodusentenes Fellessalg A/L.

Med godkjent kjøper menes slik kjøper som er godkjent av Norges Råfisklag i medhold av § 4 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk, jfr. kronprinsregentens resolusjon av 16. desember 1955 med senere endringer om Norges Råfisklag.

II.

Fiskeprodusentenes Fellessalg A/L kan dispensere fra bestemmelsen under I, 1. ledd.

III.

Fiskeridepartementet utøver de funksjoner som i lov nr. 91 av 18. desember 1970 om omsetning av fisk fra tilvirker er tillagt vedkommende departement.

IV.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse bestemmelser straffes med bøter. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

Varer som skal omsettes etter disse bestemmelser kan inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av eller til fordel for når det er rådet over dem eller søkt rådet over dem i strid med bestemmelsene.

Inndragning kan foretas uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. I stedet for varen kan varens verdi helt eller delvis inndras.

V.

Disse bestemmelser trer i kraft fra den tid Fiskeridepartementet bestemmer.
